

8 Δεκεμβρίου 1987.

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Δ.]

ΘΡΑΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

Ρ.Ι.Κ. (ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΥΠΡΟΥ),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 897/87).

Διοικητικόν Δίκαιον — Διακριτική εξουσία διοικήσεως — Ενάσκησή της — Δικαστικός έλεγχος — Εφερμοστέες αρχές.

Διοικητικόν Δίκαιον — Εξουσία παρεχομένη υπό νόμου στην διοίκηση — Κατά πόσον η εξουσία είναι διακριτική — Ελλείπει σαφούς και επιτακτικής για τη διοίκηση υποχρεώσεως σε ορισμένη ενέργεια, υπάρχει τεκμήριο περί υπάρξεως διακριτικής εξουσίας.

5

Προεδρικές εκλογές — Ο περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Τροποποιητικός) Νόμος 1987 — «Υποψήφιος Πρόεδρος» — Υποπαράγραφοι (α), (β), (γ) και (δ) εδαφίου 2 του νόμου — Κατά πόσο άτομο ικανοποιεί τις προϋποθέσεις χαρακτηρισμού του ως «υποψηφίου Προέδρου» — Θέμα υπαγόμενο στη διακριτική ευχέρεια του Ρ.Ι.Κ.

10

Η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως καταχωρήθηκε ως αποτέλεσμα αρνήσεως του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Ρ.Ι.Κ.) να αποδεχθεί αίτημα του αιτούντος για κάλυψή του από το Ραδιόφωνο και την τηλεόραση ως ανεξάρτητου υποψηφίου για το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας.

15

Η απόρριψη στηρίχθηκε στην ακόλουθη αιτιολογία, δηλαδή ότι ο αιτών δεν ικανοποιούσε τις προϋποθέσεις οποιασδήποτε από τις υποπαραγράφους (α), (β), (γ) του εδαφίου 2 του Περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Τροποποιητικού) Νόμου, 1987.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, αποφάνθηκε: (1) Ο αιτών δεν ικανοποιούσε οποιαδήποτε από τις υποπαραγράφους (α), (β) (γ) του εδαφίου 2 του πιο πάνω νόμου.

(Note: An English translation of this Judgment appears at pp. 2009-2016 post.)

5 (2) Σχετικά με την υποπαράγραφο (δ) του ίδιου εδαφίου το Ρ.Ι.Κ. αποφάσισε ότι με βάση τα κριτήρια και την αντίληψη του συνετού μέσου πολίτη ο αιτητής ούτε έχει διαδραματίσει ούτε διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο στην πολιτική ή οικονομική ή κοινωνική ζωή της Κύπρου, ούτε και είναι προσωπικότητας απολαμβάνουσα του αναγκαίου κύρους και ή σεβασμού μεταξύ του εκλογικού σώματος ή μέρους τούτου.

10 (3) Κατά πόσο ένα άτομο μπορεί να θεωρηθεί σαν «υποψήφιος πρόεδρος» μέσα στην έννοια του Νόμου είναι θέμα που πέφτει αποκλειστικά μέσα στη διακριτική ευχέρεια του Ιδρύματος. Παρόλο που ο Νόμος σιωπά πάνω στο θέμα της διακριτικής ευχέρειας, εν τούτοις, όπως δέχεται πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, «μη δημιουργουμένης διά του νόμου σαφούς και επιτακτικής διά την διοίκεισιν υποχρεώσεως εις ωρισμένην ενέργειαν αυτής, τεκμαίρεται ότι σε αυτήν ανήκει η διακριτική αυτής εξουσία». (Ίδε απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας 07/29).

20 (4) Εφόσον δε η επίδικη απόφαση πάρθηκε κατά την άσκηση διακριτικής εξουσίας, θα πρέπει να τύχει δικαστικού ελέγχου με βάση τις αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχο της ασκήσεως της διοικητικής ευχέρειας της διοικήσεως.

25 (5) Με βάση τις αρχές αυτές η προσβαλλομένη απόφαση του Ιδρύματος είναι καθόλα νόμιμη και σύμφωνη με τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου και τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου και του Συντάγματος.

*Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται.
Ουδεμία διαταγή για έξοδο.*

Αναφερόμενες αποφάσεις:

30 *Πρόεδρος Δημοκρατίας v. Βουλής Αντιπροσώπων (1987) 3 Α.Α.Δ. 1631.*

Τσαγγάρης v. Δημοκρατίας (1975) 3 Α.Α.Δ. 518.

Fashions House v. Δημοκρατίας (1973) 3 Α.Α.Δ. 231.

Γεωργιάκης v. Δημοκρατίας (1977) 3 Α.Α.Δ. 1.

Απόφαση Συμβουλίου Επικρατείας 7/29.

Προσφυγή.

35 Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου όπως το Ρ.Ι.Κ. πάψει να παρουσιάζει ή και να ανακοινώνει τις θέσεις και ανακοινώσεις των κομματάρχων υποψηφίων Προέδρων μέχρις ότου αποφανθεί η ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά πόσο δικαιούται και ο αιτητής να παρουσιασθεί από τηλεοράσεως και ραδιοφώνου για να αναπτύξει

40

το πρόγραμμα και τις ιδέες του ως πραγματικού ανεξάρτητου υποψηφίου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας.

· Ο αιτητής παρουσιάσθηκε αυτοπροσώπως.

Π. Πολυβίου, δια το καθ' ου η αίτηση ίδρυμα.

Cur. adv vult 5

Ο Δικαστής Α. Λοίζου ανέγνωσε την ακόλουθη απόφαση: Με την προσφυγή του αυτή, ο αιτητής που την χειρίστηκε ο ίδιος χωρίς δικηγόρο, ζητεί τις πιο κάτω θεραπείες:

«1. Το Ρ.Ι.Κ. να πάψη να παρουσιάζη, ή και να ανακοινώνη τις θέσεις και ανακοινώσεις των κομματάρχων υποψηφίων προέδρων μέχρις ότου αποφανθή η ολομέλεια του Ανωτάτου, εαν δικαιούται και ο υποφαινόμενος να παρουσιασθή από τηλεοράσεως και ραδιοφώνου, ίνα αναπτύξη το πρόγραμμα και τας ιδέας του, ως πραγματικός ανεξάρτητος υποψήφιος Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας που τυγχάνει.» 10 15

2. Η παράλειψη του Ρ.Ι.Κ. να καλέσει τον αιτητή σε εμφάνιση ενώπιον της Τηλεοράσεως και του Ραδιοφώνου ως υποψήφιο ανεξάρτητον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας είναι παράνομος και αντισυνταγματική και παραβιάζει την ίση μεταχείριση των υποψηφίων δια το Προεδρικό Αξίωμα. 20

3. Οτανδήποτε άλλην θεραπεία.

4. Τα έξοδα».

Ο αιτητής, που όπως ισχυρίζεται στην έκθεση των γεγονότων στην αίτηση του «εξέφρασε και εξεδήλωσε μέσω του τύπου και δια συγκεντρώσεων την πρόθεση του να διεκδικήσει τη θέση του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας στις προσεχείς Προεδρικές Εκλογές του 1988. Πέραν τούτου έδωσεν και δημοσιογραφικήν συνέντευξιν προς τον σκοπόν αυτόν στις 29.5.87», στις 3 και 18 Οκτωβρίου 1987, αποτάθηκε και γραπτώς προς το καθ' ου η αίτηση Ίδρυμα να του παραχωρηθεί χρόνος από της Τηλεοράσεως και του Ραδιοφώνου για να αναπτύξει το πρόγραμμα και τις ιδέες του προς το εκλογικό σώμα ως οι άλλοι υποψήφιοι οι οποίοι είχαν ήδη αρχίσει να προβάλλονται από το Ίδρυμα. Στις 28 Οκτωβρίου 1987, απέστειλε τηλεγράφημα προς το Γενικό Διευθυντή του Ίδρύματος και τον καλούσε όπως έλεγε «σε 25 30 35

αυστηρό σεβασμό και τήρηση του Νόμου Περί Ρ.Ι.Κ. ως και σεβασμό της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου που ομιλεί περί υποψηφίων Προέδρων και ουχί κομμάτων».

5 Το καθ' ου η αίτηση Ίδρυμα απέρριψε το αίτημα του αιτητή με απόφαση του που περιέχεται στην επιστολή του της 25ης Οκτωβρίου 1987, με την οποία κοινοποίησε την απόφαση αυτή στον αιτητή. Το σχετικό της μέρος λέγει τα πιο κάτω:

10 (α) Ο κ. Θράσος Γεωργιάδης δεν πληροί τις προϋποθέσεις που τίθενται στις υποπαραγράφους (α), (β) και (γ) του εδαφίου 2 του Περί Ραδιοφωνικού Ίδρύματος Κύπρου (Τροποποιητικού) Νόμου 1987 διότι ο κ. Θράσος Γεωργιάδης ούτε κατείχε, κατά τον χρόνο της εξαγγελίας της πρόθεσης του να υποβάλει υποψηφιότητα, το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας (υποπ. (α)),

15 ούτε ήταν ή είναι αρχηγός πολιτικού κόμματος (υποπ. (β)), και ούτε ετύγχανε ή τυγχάνει της υποστηρίξεως ενός ή περισσοτέρων κομμάτων (όπως ο όρος πολιτικό κόμμα διασαφηνίζεται στο εδάφιο 2 του Νόμου) (υποπ. (γ)).

(β) Με βάση όλα τα δεδομένα ενώπιον του το Ίδρυμα αποφασίζει ότι η περίπτωση της υποψηφιότητας του κ. Θρ. Γεωργιάδη δεν εμπίπτει εντός των προνοιών της

25 υποπαραγράφου (δ) του εδαφίου 2 του Νόμου, καθ' ότι κατά την γνώμη του Ίδρύματος με βάση το κριτήριο και την αντίληψη του συνετού μέσου πολίτη, ο κ. Θράσος Γεωργιάδης ούτε έχει διαδραματίσει ή διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο εις την πολιτική ή οικονομική ή κοινωνική ζωήν της Κύπρου ούτε και είναι προσωπικότης απολαμβάνουσα του αναγκαίου κύρους και/ή σεβασμού μεταξύ του εκλογικού σώματος ή μέρους τούτου.

35 Το Ίδρυμα είχε υπόψη του και το γεγονός ότι ο κ. Θράσος Γεωργιάδης σαν ανεξάρτητος υποψήφιος στις τελευταίες Δημοτικές εκλογές στην περιφέρεια Λεμεσού απέτυχε να εκλεγεί εξασφαλίζοντας μόνο 474 ψήφους - 1%».

40 Είναι η θέση του αιτητή ότι «βάσει του Συντάγματος και των σχετικών Νόμων ο κάθε υποψήφιος για το Προεδρικό

αξίωμα δικαιούται να αναπτύξει το πρόγραμμα του προς τον Κυπριακό λαό μέσω της Τηλεοράσεως και του Ραδιοφώνου υποχρεωμένου του Ιδρύματος να παράσχει ίσο χρόνο προς όλους τους υποψηφίους».

Ο αιτητής προς υποστήριξη του αιτήματος του παράθεσε και παρουσίασε και ενώπιόν μου σειρά εγγράφων τα οποία αναφέρονται στην ειδικότητα του σαν φυσικοχειροπράκτωρας, επιστολές που επήρε σε απάντηση δικών του τέτοιων από διάφορες προσωπικότητες, και ένα σημαντικό αριθμό υπογραφών από ανθρώπους που όπως τιτλοφορείται το έγγραφον που υπέγραψαν, τον υποστηρίζουν «σαν πραγματικό ανεξάρτητο υποψήφιο Πρόεδρο», μια δημοσιογραφική ταυτότητα όπως επίσης άρθρα του αιτητή που δημοσιεύθηκαν κατά καιρούς σε διάφορες εφημερίδες.

Η όλη υπόθεση στρέφεται γύρω από την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή του Περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, (Τροποποιητικού) Νόμου του 1987 (Νόμος Αρ. 212 του 1987) που στη συνέχεια θα αναφέρεται σαν ο Νόμος. Ραδιοτηλεοπτική κάλυψη, σύμφωνα με το Νόμο, Δικαιούται ένας που είναι ή και θεωρείται σαν υποψήφιος Πρόεδρος. Ο όρος δε «υποψήφιος Πρόεδρος» ορίζεται από το Άρθρο 2 του Νόμου ως εξής:

«Υποψήφιος Πρόεδρος σημαίνει άτομον το οποίον εξαγγέλλει δημοσίως πρόθεσιν υποβολής υποψηφιότητος δι' ανάδειξιν του ως Προέδρου εις τας επομένας της εν λόγω διακηρύξεως εκλογάς, νοουμένου ότι έχει την δυνάμει του Συντάγματος ικανότητα του εκλέγεσθαι εις το αξίωμα του Προέδρου και πληροί μίαν ή περισσότερας των ακόλουθων προϋποθέσεων, ήτοι:

(α) Κατέχει κατά τον χρόνον της εν λόγω εξαγγελίας το αξίωμα του Προέδρου,

(β) είναι αρχηγός πολιτικού κόμματος,

(γ) τυγχάνει της υποστηρίξεως ενός η περισσότερων κομμάτων,

(δ) είναι άτομον το οποίον, κατά την αντίληψιν του συνετού μέσου πολίτου, έχει διαδραματίσει ή διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλον εις την πολιτικήν ή οικονομικήν

ή κοινωνικήν ζωήν της Κύπρου ή είναι προσωπικότης απολαμβάνουσα κύρους και/ή σεβασμού μεταξύ μέρους του εκλογικού σώματος.

5 Νοείται ότι υποψήφιος Πρόεδρος παύει να θεωρήται ως υποψήφιος Πρόεδρος αφ' ης στιγμής τυχόν δηλώσει ότι έχει παύσει να ενδιαφέρεται δι' ανάδειξιν του εις το αξίωμα του Προέδρου».

10 Σύμφωνα με τον πιο πάνω ορισμό, «υποψήφιος Πρόεδρος» δεν είναι μόνο εκείνος που εξαγγέλει δημοσίως πρόθεση υποβολής υποψηφιότητας αλλά μεταξύ άλλων εκείνος που πληροί μια η περισσότερες των προϋποθέσεων που εκτίθενται στις παραγράφους (α), (β), (γ), (δ) που εξετάθησαν πιο πάνω.

15 Αξίζει στο στάδιο αυτό να αναφερθεί ότι οι πρόνοιες του Νόμου, όπως τελικά δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της 26ης Οκτωβρίου 1987, κρίθηκαν συνταγματικές από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναφορά 3/87 που καταχωρήθηκε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, δυνάμει του Άρθρου 140 του Συντάγματος για γνωμάτευση κατά πόσο ο Νόμος αυτός βρισκόταν σε αντίθεση ή είναι ασύμφωνος με τις διατάξεις των Άρθρων 19, 28, 40 και 179 του Συντάγματος.

25 Η γνωμάτευση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου δόθηκε στις 20 Οκτωβρίου, 1987* και με αυτή αποφασίστηκε ότι (α) οι διατάξεις του Νόμου δεν βρίσκονται σε αντίθεση και ούτε είναι ασύμφωνες προς το Άρθρο 19, 28 και 40 του Συντάγματος, (το Άρθρο 179 δεν είχε άμεση σχέση με το υπό εξέταση θέμα) και εξαιρουμένων βέβαια των εδαφίων (γ)(ι)(γγ) του Άρθρου 5 του Νόμου που σαν αποτέλεσμα δεν δημοσιεύτηκαν σαν μέρος του σήμερα ισχύοντα Νόμου.

35 Ως προς την εφαρμογή του Νόμου ασφαλώς το καθ' ου η αίτηση Ίδρυμα είναι το αρμόδιο όργανο να αποφασίσει κατά πόσο άτομο που εξαγγέλει δημόσια πρόθεση υποβολής υποψηφιότητας για ανάδειξη του σαν Προέδρου, ικανοποιεί μια η περισσότερες από τις προϋποθέσεις που θέτει ο νομοθέτης στο σχετικό ορισμό του Άρθρου 2, υποκείμενης βέβαια μιας τέτοιας απόφασης στον αναθεωρητικό

* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1631.

έλεγχου του Ανωτάτου Δικαστηρίου σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

Είναι η θέση του καθ' ου η αίτηση Ιδρύματος και δεν φαίνεται να μπορεί τούτο να αμφισβητηθεί ότι ο αιτητής δεν πληροί τις προϋποθέσεις (α), (β) και (γ) του ορισμού του Υποψηφίου Προέδρου στο Άρθρο 2 του Νόμου, διότι ούτε κατείχε κατά το χρόνο της εξαγγελίας της πρόθεσης του να υποβάλει υποψηφιότητα για το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας, το αξίωμα του Προέδρου ούτε ήταν ή είναι αρχηγός πολιτικού κόμματος, και ούτε ετύγχανε ή τυγχάνει της υποστηρίξεως ενός ή περισσοτέρων κομμάτων όπως ο όρος «πολιτικό κόμμα» ορίζεται στο Άρθρο 2 του Νόμου.

Θα έπρεπε επομένως να εξετασθεί κατά πόσο ο αιτητής ικανοποιεί τις προϋποθέσεις της παραγράφου (δ) του ορισμού του υποψηφίου Προέδρου. Το καθ' ου η αίτηση Ίδρυμα πάνω σε αυτό το σημείο αποφάσισε ότι η περίπτωση της υποψηφιότητας του αιτητή δεν εμπίπτει μέσα στις πρόνοιες της, διότι κατά τη γνώμη του Ιδρύματος με βάση τα κριτήρια και την αντίληψη του συνेतου μέσου πολίτη, ο αιτητής ούτε έχει διαδραματίσει ή διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο στην πολιτική ή οικονομική ή κοινωνική ζωή της Κύπρου, ούτε και είναι προσωπικότης απολαμβάνουσα του αναγκαίου κύρους και ή σεβασμού μεταξύ του εκλογικού σώματος ή μέρους τούτου.

Όπως τονίστηκε δε στη αγόρευση του ευπαίδευτου δικηγόρου του Ιδρύματος το Ίδρυμα κατά τη λήψη της σχετικής απόφασης είχε υπόψη του και το γεγονός ότι ο αιτητής σαν ανεξάρτητος υποψήφιος στις τελευταίες δημοτικές εκλογές στην πόλη Λεμεσού απέτυχε να εκλεγεί εξασφαλίζοντας μόνο 474 ψήφους που ισοδυναμούσαν με το 1%.

Έχω τη γνώμη ότι το κατά πόσο ένα άτομο μπορεί να θεωρηθεί σαν «υποψήφιος πρόεδρος» μέσα στην έννοια του Νόμου είναι θέμα που πέφτει αποκλειστικά μέσα στη διακριτική ευχέρεια του Ιδρύματος. Έχω καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα παρόλο που ο Νόμος σιωπά πάνω στο θέμα της διακριτικής ευχέρειας, και τούτο γιατί «πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας δέχεται ότι μη δημιουργουμένης δια του νόμου σαφούς και επιτακτικής δια τη διοίκηση υποχρέωσης εις ορισμένη ενέργεια αυτής, τεκμαίρεται ότι σε αυτήν ανήκει η διακριτική αυτής εξουσία». (Ίδε απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας 07/29.)

Εφόσον δε η επίδικη απόφαση πάρθηκε κατά την άσκηση διακριτικής εξουσίας, θα πρέπει να τύχει δικαστικού ελέγχου με βάση τις αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχο της ασκήσεως της διοικητικής ευχέρειας της διοικήσεως. Οι

5 αρχές αυτές συνοψίζονται στο «Γενικό Διοικητικό Δίκαιο» Δευτέρα Έκδοση του Π.Δ. Δάγτογλου σελίδες 126 και μετά. Ειδικότερη αναφορά μπορεί να γίνει στη σελίδα 127 που αναφέρονται τα πιο κάτω:

10 «Ο δικαστικός έλεγχος της ασκήσεως της διακριτικής ευχέρειας της διοικήσεως αφορά την εξέταση των εξής σημείων:

(ια) αν ο νόμος όντως παρεχώρησε διακριτική ευχέρεια στην διοίκηση και μάλιστα στο μέτρο που ασκήθηκε.

15 (ιβ) αν η διοίκηση όντως άσκησε την παραχωρηθείσα ευχέρεια.

(ιγ) αν η διοίκηση διέπραξε 'κακή χρήση' ή 'υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής εξουσίας' γιατί δεν

20 ή που προκύπτουν από το Σύνταγμα και τις γενικές αρχές του δικαίου.

(ιδ) αν η διοίκηση κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας έκανε 'κατάχρηση εξουσίας'».

25 Συμπληρωματικά αξίζει να λεχθεί ότι το έργο του Δικαστή, δεν είναι να υποκαταστήσει αλλά απλώς να ελέγξει την κρίση της διοικήσεως. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι οι πιο πάνω αρχές που βγαίνουν μέσα από αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας της Ελλάδος και αποτελούν γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου, έχουν τύχει εφαρμογής

30 σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. (Ίδε *Τσαγγάρης v. Της Δημοκρατίας* (1975) 3 Α.Α.Δ. 518, *Fashions House v. Της Δημοκρατίας* (1973) 3 Α.Α.Δ. 231, και *Γεωργάκης v. Της Δημοκρατίας* (1977) 3 Α.Α.Δ. 1.)

35 Με βάση όλα τα στοιχεία που κατατέθηκαν ενώπιόν μου και που ο αιτητής είχε υποβάλει στο καθ' ου η αίτηση Ίδρυμα προς υποστήριξη του αιτήματος του, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσβαλλομένη απόφαση του

Ιδρύματος είναι καθόλα νόμιμη και σύμφωνη με τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου που εξετάθηκαν πιο πάνω και τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου και του Συντάγματος. Όλα τα δεδομένα καταδεικνύουν ότι ο αιτητής δεν πληροί καμιά από τις προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος, και επομένως ορθά το καθ' ου η αίτηση Ίδρυμα απέρριψε το αίτημα του για ραδιοτηλεοπτική κάλυψη σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου. Αξίζει δε να τονισθεί ότι άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια με σοβαρότητα και σεβασμό προς το θεσμό που καθιερώνει ο Νόμος και με τρόπο συνάδοντα προς την ορθή αντίληψη της αποστολής του.

Αντίθετα, οι τέσσερεις υποψήφιοι Πρόεδροι που καλύπτονται από το καθ' ου η αίτηση Ίδρυμα με βάση τις πρόνοιες του Νόμου, ικανοποιούν μια ή και περισσότερες των προϋποθέσεων αυτών. Επειδή δε ο αιτητής κάμνει στην αγόρευση του ειδική αναφορά στον υποψήφιο πρόεδρο κύριο Γεώργιο Βασιλείου είναι αρκετό να αναφερθεί εδώ ότι είναι η θέση του καθ' ου η αίτησις Ιδρύματος πως ο κύριος Γεώργιος Βασιλείου σαν υποψήφιος υποστηρίζεται από ένα των κομμάτων με βάση την προϋπόθεση (γ) του ορισμού του Νόμου, δηλαδή με βάση το ότι τυγχάνει της υποστήριξης του ΑΚΕΛ που είναι πολιτικό κόμμα, σύμφωνα με τον ορισμό του Άρθρου 2 του Νόμου, δηλαδή «εκπροσωπούμενον εν τη Βουλή ή Οργανισμόν ή Ένωσιν προσώπων ή Ομάδα Προσώπων η οποία κατά την αντίληψη του μέσου συνετού πολίτη έχοντας γνώση της εσωτερικής πολιτικής πραγματικότητας της Κύπρου και προσβλέποντας στην οργάνωση, τη δομήν, τους θεσμούς, τους στόχους και την απήχηση της θεωρείται ως πολιτικόν κόμμα.» Κανένας δε ισχυρισμός περί δυσμενούς διακρίσεως δεν μπορεί να ευσταθήσει.

Για τους λόγους που αναφέρω πιο πάνω η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

*Προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*

1987 December 8

[A. LOIZOU, J.]

IN THE MATTER OF ARTICLE 146 OF THE CONSTITUTION

THRASOS GEORGHIADES,

Applicant,

v.

C.B.C. (CYPRUS BROADCASTING CORPORATION),

Respondents.

(Case No. 897/87).

Administrative Law — Discretion of administration — Exercise of — Judicial control — Principles applicable — Analysis of.

5 *Administrative Law — Power given by Law — Save where there is clear and imperative obligation for certain action, there is a presumption that the administration has discretion in the matter.*

10 *Presidential election — The Cyprus Broadcasting Corporation (Amendment) Law, 1987 — «Candidate for the office of President» — Subparagraphs (a), (b), (c) and (d) of subsection 2 — Whether a person satisfies the prerequisites of being considered as such a candidate — A matter within the discretion of C.B.C.*

15 The Cyprus Broadcasting Corporation (C.B.C.) rejected applicant's application that he be given time in order to expound through the radio and television his programme and ideas as a candidate for the office of the President of the Republic, on the ground that the applicant did not satisfy the prerequisites of subparagraphs (a), (b), (c) and (d) of subsection 2 of the Cyprus Broadcasting Corporation (Amendment) Law, 1987.

As a result applicant filed this recourse

Held, *dismissing the recourse*: (1) The applicant did not satisfy the requirements of subparagraphs (a), (b), (c) of subsection 2 of the said law.

20 (2) As regards subparagraph (d) of subsection 2 of the same law the Cyprus Broadcasting Corporation decided that the case of the candidature of the applicant did not fall within its provision because in the view of the Corporation and on the basis of the criteria and the approach of the

(This is an English translation of the judgment in Greek appearing at pp. 2000 - 2008 ante).

reasonable average man, the applicant neither has played or plays substantial role in the political or economic or social life of Cyprus nor is he a personality commanding the necessary prestige and/or respect among the electoral body or part thereof

(3) Whether a person may be considered as a «candidate for the office of President» within the meaning of the Law, is a question that falls exclusively within the discretionary power of the Corporation. Even though the Law is silent on the question of the discretionary power the constant Case Law of the Greek Council of State accepts that «when there is not created by the Law a clear and imperative for the administration obligation for a certain action by it, it is presumed that the discretionary power belongs to it (see Decision of the Council of State 07/29) 5 10

(4) Consequently since the sub judice decision was taken in the exercise of discretionary powers it must be judicially controlled on the basis of the principles governing judicial control of the exercise of administrative discretion by the administration 15

(5) In accordance with such principles and in the light of the facts of this case the challenged decision of the Corporation is in all respects lawful and in accordance with the principles of Administrative Law set out hereinabove and the relevant provisions of the Law and the Constitution 20

Recourse dismissed No order as to costs

Cases referred to

President of the Republic v House Representatives (1987) 3 C I R 1631

Tsangans v The Republic (1975) 3 C L R 518. 25

Fashions House v The Republic (1973) 3 C I R 231

Georghakis v The Republic (1977) 3 C I R 1.

Decision 7/29 of Greek Council of State

Recourse.

Recourse for a declaration that the Cyprus Broadcasting Corporation should stop presenting and/or announcing the positions and announcements of the leaders of the parties who are candidates for the presidency until the Full Bench decides whether the applicant is entitled to appear on T.V. and Radio in order to expound his programme and ideas as an independent candidate for the presidency. 30 35

Applicant appeared in person.

P. Polyviou, for the respondent.

Cur. adv. vult.

A. LOIZOU J. read the following judgment. By the present recourse the applicant, who handled the case himself without an advocate, seeks the following reliefs:

5 «1. The C.B.C. should stop presenting and/or announcing the positions and announcements of the leaders of the parties who are candidates for the Presidency, until the Full Bench of the Supreme Court decides whether the undersigned is entitled to appear on the T.V. and the Radio in order to expound his programme and his ideas as he happens to be the
10 real independent President of the Republic of Cyprus.

2. *The omission of the C.B.C. to invite the applicant to appear on the T.V. and the Radio as independent candidate for the Presidency of the Republic of Cyprus is contrary to the Law and the Constitution and violates the equal treatment of
15 the candidates for the Presidency of the Republic.*

3. Any other relief.

4. The costs.»

The applicant who, as he alleges in the statement of facts, set out in his application «expressed and declared through the press and
20 by public meetings his intention to be a candidate for election as President of the Republic of Cyprus at the next Presidential elections of 1988. He further gave a press conference for this purpose on the 29th May, 1987». On the 3rd and 18th of October 1987 he also applied in writing to the respondent Corporation that
25 he be given time both on the T.V. and the Radio in order to expound his programme and ideas to the electoral body like all the other candidates who had already started being presented by the Corporation. On the 28th October, 1987, he sent a telegramme to the General Manager of the Corporation calling upon him as he
30 said «In strict respect and observation of the C.B.C. Law, as well as respect to the judgment of the Full Bench of the Supreme Court which speaks about candidates for the Presidency and not parties».

The respondent Corporation rejected the application of the
35 applicant by its decision contained in its letter of the 29th October 1987, by means of which it communicated its decision to the applicant. The relevant passage reads as follows:

«(a) Mr. Thrasos Georgiades does not satisfy the prerequisites set down by subparagraphs (a), (b) and (c) of

subsection 2 of the Cyprus Broadcasting Corporation (Amendment) Law 1987, because Mr. Thrasos Georghiades neither held at the time of the announcement of his intention to stand as a candidate for Presidency of the Republic (subparagraph (a), nor was he supported by one or more parties as the term 'political party' is defined in section 2 of the Law (subparagraph (c)). 5

(b) On the basis of all the material before it the Corporation decides that the case of the candidature of Mr. Thrasos Georghiades does not fall within the provisions of subparagraph (d) of subsection 2 of the Law inasmuch as in the opinion of the Corporation on the basis of the criteria and the understanding of a reasonable ordinary man Mr. Thrasos Georghiades has neither played nor plays a substantial role in the political or economic or social life of Cyprus, nor is he a personality commanding the necessary prestige and/or respect among the electoral body or part thereof. 10 15

The Corporation had also in mind the fact that Mr. Thrasos Georghiades as an independent candidate at the last Municipal elections in the area of Limassol failed to be elected securing only 474 votes (1%). 20

It is the case of the applicant that «on the basis of the Constitution and the relevant Laws every candidate for the Presidency is entitled to expound his programme to the Cyprus people through the T.V. and the Radio, the Corporation being bound to afford equal time to all the candidates». 25

In support of his application the applicant set out and produced also before me a set of documents which refer to his specialization as a Physicopractor, letters which he received in reply to his own letters to various personalities and a great number of signatures from persons, who as the document they signed is entitled, support him «as a real independent candidate for the Presidency», a journalist identity card as well as articles by the applicant which had been published from time to time in various newspapers. 30

The whole case turns on the true construction and application of the Cyprus Broadcasting Corporation (Amendment) Law of 1987 (Law No. 212 of 1987) which will be referred to hereinafter as the 35

Law. To Radio and Television coverage is entitled, according to the Law, a person who is or deemed to be a candidate for the Presidency. The term «a candidate for the office of President», is defined in section 2 of the Law as follows:

5 «Candidate for the office of President' means a person who announces publicly his intention to submit his candidature for election as President during the elections following such announcement, provided that he has the qualification prescribed by the Constitution for election to the office of
10 President and satisfies one or more of the following prerequisites, namely:

(a) he is the holder at the time of the said announcement of the office of President,

(b) he is the leader of a political party,

15 (c) he has the support of one or more parties,

(d) he is a person who in the opinion of the reasonable average man has played or plays a substantial role in the political or economic or social life of Cyprus, or he is a personality commanding prestige and/or respect among a
20 part of the electoral body.

Provided that a candidate for the office of President ceases to be considered as a candidate for the office of President from the moment he happens to declare that he has ceased to be interested for election to the office of President.»

25 In accordance with the aforesaid definition, «candidate for the office of President», is not only he who announces publicly his intention to submit his candidature but inter alia, he who satisfies one or more of the prerequisites which are set out in paragraphs (a), (b), (c), and (d), hereinabove set out.

30 It is worth at this stage to mention that the provisions of the Law as officially published in the official Gazette of the Republic of the 28th October 1987, were found to be constitutional by the Full Bench of the Supreme Court in Reference 3/87, which was filed by the President of the Republic by virtue of Article 140 of the
35 Constitution for opinion as to whether this Law was repugnant to or inconsistent with the provisions of Articles 19, 28, 40 and 179 of the Constitution.

The opinion of the Full Bench was given on the 20th October 1987 whereby it was decided that (a) the provisions of the law are not repugnant to or inconsistent with Articles 19, 28 and 40 of the Constitution (Article 179 has no direct relevance with the subject under examination), and with the exception of course of subsection (c) (i) (cc) of section 5 of the Law as a result of which it was not published as part of the Law in force. 5

As regards the application of the Law certainly the respondent Corporation is the competent organ to decide whether a person who announces publicly his intention to submit his candidature for election to the post of President satisfies one or more of the prerequisites which the legislator inserted in the relevant definition of section 2, such a decision being subject of course to the revisional jurisdiction of the Supreme Court in accordance with Article 146 of the Constitution. 10 15

It is the stand of the respondent Corporation and there does not seem to exist any dispute about it, that the applicant does not satisfy prerequisites (a), (b) and (c) of the definition of «candidate for the office of President» in section 2 of the Law because the applicant neither held at the time of the announcement of his intention to submit his candidature for the office of the President of the Republic the office of the President nor was he or is he a leader of a political party and neither he had or has the support of one or more parties as the term «political party» is defined in section 2 of the Law. 20 25

It should therefore be examined whether the applicant satisfies the prerequisites of paragraph (d) of the definition of «candidate for the office of President». The respondent Corporation on this point decided that the case of the candidature of the applicant did not fall within its provision because in the view of the Corporation and on the basis of the criteria and the approach of the reasonable average man, the applicant neither has played or plays substantial role in the political or economic or social life of Cyprus nor is he a personality commanding the necessary prestige and/or respect among the electoral body or part thereof 30 35

As stressed in the address of learned counsel of the Corporation, the Corporation in taking the sub judice decision had in mind also the fact that the applicant as an independent candidate in the last Municipal elections in the town of Limassol failed to be elected securing only 474 votes, which amounts to 1%. 40

I am of the view that whether a person may be considered as a «candidate for the office of President» within the meaning of the Law, is a question that falls exclusively within the discretionary power of the Corporation. I have come to this conclusion even
5 though the Law is silent on the question of the discretionary power and this because «the constant Case Law of the Council of State accepts that when there is not created by the Law a clear and imperative for the administration obligation for a certain action by it, it is presumed that the discretionary power belongs to it (see
10 Decision of the Council of State 07/29).

Consequently since the sub judice decision was taken in the exercise of discretionary powers it must be judicially controlled on the basis of the principles governing judicial control of the exercise of administrative discretion by the administration. These principles
15 are summed up in the General Administrative Law, 2nd Edition by P.D. Dahtoglou p. 129 et seq. Special reference may be made to p. 129 where the following are set out:

«The judicial control of the exercise of discretionary power by the administration refers to the examination of the
20 following matters,

(a) whether the law in fact gave judicial discretion to the administration and indeed to the extent exercised,

(b) whether the administration indeed exercised the discretion granted to it,

25 (c) whether the administration made wrong use or exceeded the extreme boundaries of its administrative discretion because it did not observe the boundaries placed by this concrete law or which stem from the Constitution and the general principles of the Law,

30 (d) whether the administration in the exercise of its administrative discretion acted in abuse of power.»

In addition it is worth saying that the function of the Judge is not to substitute but merely to control the decision of the administration. It must be noted that the aforesaid principles are
35 derived from the decisions of the Council of State of Greece and constitute general principles of Administrative Law and they have been followed in a series of decisions of this Court. (*Tsangaris v. The Republic* (1975) 3 C.L.R. 518; *Fashions House v. The*

Republic (1973) 3 C.L.R. 231, and *Georgakis v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 1.)

On the basis of all the material placed before me and which the applicant had submitted to the respondent Corporation in support of his application, I have come to the conclusion that the challenged decision of the Corporation is in all respects lawful and in accordance with the principles of administrative Law set out hereinabove and the relevant provisions of the Law and the Constitution. All the factors establish that the applicant does not satisfy any of the prerequisites provided by the Law and consequently the respondent Corporation rightly rejected his application for Radio and Television coverage in accordance with the provisions of the Law. It is worth stressing that it exercised its discretionary power with seriousness and respect to the Institution, established by the Law and in a manner consonant with a correct understanding of its mission.

On the other hand the four candidates for the office of President who are covered by the respondent Corporation on the basis of the provisions of the Law satisfy one or more of these prerequisites. As the applicant makes in his address special reference to the candidate for the office of President Mr. Georghios Vassiliou, it is sufficient to mention here that it is the case of the respondent Corporation that Mr. Georghios Vassiliou as a candidate is supported by one of the parties on the basis of prerequisite (c) of the definition of the Law, that is on the basis that he has the support of AKEL which is a political party in accordance with the definition of section 2 of the Law, namely «represented in the House of Representatives or organization or association or persons or a group of persons which in the opinion of the average reasonable man having knowledge of the internal political reality of Cyprus and looking to the organization, structure, Institutions, aims and its response, is considered as a political party». No allegation for discrimination can stand.

For the aforesaid reasons this recourse is dismissed with no order as to costs.

~~Recourse dismissed.~~
~~No order as to costs.~~